

ΣΤΗΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΗ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟ

*Σφίγγει το συρματοπλέγμα ματώνει το κορμί της
Μα παραμένει ανέγγικτο το πνεύμα και η ψυχή της
Οι κήποι της μαράνθηκαν τα δέντρα ξερανήθηκαν
Οι δρόμοι ερημώσανε τα σπίτια βουβανθήκαν
Και προσπαθεί η θάλασσα τα αίματα να πλύνει
Με τα γαλάζια κύματα τους πόνους ν' απαλύνει
Αμμόχωστος πανέμορφη κόρη του Εναγόρα
Καμάρι στη Μεσόγειο και Ξακουστή στη Χώρα
Με τις χρυσές τις αμμουδιές τους πορτοκαλεώνες
Ήσουν και θα 'σαι Ελληνική σε όλους τους αιώνες
Προσκυνητές γονυπετείς όλοι θα επιστρέψουν
Τους τάφους των προγόνων τους με δέος να αγναντέψουν
Και θα ευχηθούν στον Ύψιστο μέσα από την ψυχή τους
Να σώσει την Αμμόχωστο και όλο το Νησί τους.*

Παντελή Κ. Κούρου